

Góra Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 5 (548) 2 lutego 2014 r.

Światło na oświecenie pogan

Melchior Broederlam, Ofiarowanie Jezusa w świątyni, fragment ołtarza, 1393 – 99 r., Muzeum Sztuki w Dijon

Wierzę w Jezusa Chrystusa, który jest Światłością świata

Nadal koncentrujemy się na temacie wiary w Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, który to temat inspiruje do nowych rozważań o Jezusie oraz do pogłębienia łączności z naszym Panem i Zbawcą. Dzisiaj, w święto Ofiarowania Pańskiego, widzimy Jezusa jako Dziecię, ofiarowane w świątyni, Dziecię, której jest jeszcze małe i bezbronne, ale już dzieją się wokół Niego wielkie sprawy. Oto starzec Symeon, prorok natchniony przez Boga, wypowiada znamienne słowa wdzięczności wobec Boga: „*Moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował dla wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu twego, Izraela*” (Łk 2,30-32). Starzec nazywa Jezusa „światłem” i „chwałą”. Spróbujmy zatrzymać się szczególnie przy pierwszym określeniu, albowiem ma ono wielkie znaczenie dla zrozumienia prawdy o Jezusie.

Jezus jest światłem. Czym jest więc światło? Od strony naukowej, fizycznej, powiedzielibyśmy, że jest to promieniowanie widzialne, odbierana przez siatkówkę oka ludzkiego. To część fal elektromagnetycznych, które są wychwytywane przez zmysł wzroku człowieka. Ponadto do fal promieniowania optycznego zalicza się ultrafiolet i podczerwień, które mogą być odbierane przez niektóre organizmy żywe. Promienie świetlne są dla fizyków wielką tajemnicą, posiadają jakby podwójną naturę – postrzegają się je jako falę elektromagnetyczną, a także jako strumień cząstek, zwanych fotonami. W próżni światło porusza się z ogromną prędkością, zwaną prędkością światła, która wynosi około 300.000 km na sekundę. Uważa się, że jest to największa możliwa prędkość we Wszechświecie. Zjawisko światła jest bardzo ciekawe i tajemnicze, ale przecież nie o dane fizyczne i naukowe chodziło Symeonowi, gdy wypowiadał słowa o Jezusie. Podobnie sam Jezus, nazywając siebie „Światłością Świata” (J 8,12), nie mówił o długości fal promieniowania i prędkości światła. Chciał zwrócić uwagę na to, jak światło było (i jest) postrzegane przez zwyczajnych lu-

dzi i wskazać, że w życiu duchowym, On sam wypełnia podobną rolę jak światło w doczesnym życiu człowieka.

Do czego potrzebne jest człowiekowi światło? Światło – mówiąc potocznie – ogrzewa żyjące organizmy. Światło daje życie; zauważamy, że bez światła i ciepła z nim związanego, niemożliwe jest istnienie człowieka i innych organizmów. Dlaczego na innych planetach naszego Układu Słonecznego nie ma życia? Ponieważ jest tam albo za gorąco, albo za zimno; jest albo za dużo światła i ciepła, albo zdecydowanie za mało. W odpowiedniej temperaturze i naświetleniu mogą funkcjonować organizmy żywe, począwszy od bakterii, przez rośliny, zwierzęta, aż do człowieka. W blasku światła Słońca, które ogrzewa planetę Ziemię z odpowiedniej odległości, może się rozwinąć życie na naszym globie.

Druga funkcja światła, to wskazywanie drogi. W nocy, w ciemnościach, niemożliwe jest znalezienie szukanego obiektu – domu, drogi, pola, przedmiotu. Dlatego najbardziej uczęszczane miejsca są w nocy oświetlane światłem latarni, aby w mieście można się było bezpiecznie poruszać. Dlatego w ciemności potrzebujemy jakiegoś światła – latarki, żarówki, świecy, jakiegoś źródła światła, aby móc cokolwiek zrobić czy odnaleźć drogę. W ciemnościach na człowieka czai się niebezpieczeństwo – pułapka, wyrwa w chodniku, schodek lub też zły człowiek, który może nas napaść, okraść, poranić. A więc widzimy, że bez światła niemalże nie można żyć, a przebywanie w niewoli, w ciemnym lochu jest synonimem najbardziej beznadziejnej sytuacji w życiu człowieka.

Jezus, w sensie duchowym, przejmuje w naszym życiu rolę światła. Słowa Symeona wskazują, że będzie on „światłem na oświecenie pogan”, co można rozumieć, jako wskazanie drogi niewierzącym w Boga. Ludzie tacy żyją w ciemności grzechu i śmierci, ich egzystencja pozbawiona jest celu i sensu. Jezus daje światło nadziei, wskazuje drogę, którą powinni iść, aby osiągnąć zbawienie. Oczywiście, czło-

wiek jest wolny, nie każdy musi przyjąć Jezusa, wielu nie dostrzega Jego światła. Symeon dostrzega polaryzację uczuć ludzi wobec światła Chrystusa: „*Ten jest przeznaczony na upadek i na powstanie wielu*” (Łk 2, 34). Jedni upadną w ciemności, ale inni powstaną i pójdą za tym światłem. Trzeba więc osobiście dostrzec, że Jezus to jest światło prawdziwe, oświecające, dające nadzieję.

Jezus Chrystus, jako światło, nie tylko wskazuje drogę, ale też ogrzewa ciepłem swego serca. Światło, płonąc, daje też ciepło, czyli ogrzewa. Jezus pragnie zapalić ogień miłości wśród ludzi. „*Przyszędłem ogień rzucić na ziemię, i jakże bardzo pragnę, aby on zapłonął*” (Łk 12,49). Jego nauka może ogrzać serce każdego z ludzi, jest piękna, przemawiająca, pełna miłosierdzia i przebaczenia. Także w tym sensie Jezus jest światłem, trzeba tylko przyjść do Niego, dać się ogrzać Jego miłością, rozpalić się tym ogniem, który daje sens życiu. Oczywiście, są też ludzie, którzy boją się przyjść do Jezusa, boją się, że stopi się lód ich lenistwa, wygodnictwa, zatwardziałości – uciekają oni od światła. To ci, którzy chodzą w ciemności, którzy wolą być z daleka. Niektórzy nawet bluźnią Jego imieniu, co słyszymy nieustannie w mediach. A przecież Jezus im nic nie odbiera, tylko grzech, a daje stokroć więcej – ogromny żar miłości, płynącej od Światła Jego Serca.

Reasumując, zapytajmy: Czy wierzę w Jezusa Chrystusa, który jest Światłością świata? Czy wierzę, że tylko z Nim moje życie ma sens? Czy podążam ku Jego światłu, czy też raczej uciekam w ciemności, do krajiny grzechu i śmierci? Co ofiaruję Mu całe moje życie, nawet jego najtajniejsze zakamarki? Jeśli nie uwierzę w to, że On jest światłością, na nic całe moje trudy, poszukiwania, szarpanina czynów, lepszych i gorszych, często fatalnych błędów. Jeśli chcemy żyć wiecznie, nie odrzucajmy Jezusa, ale podążajmy z serca za Jego światłem.

Ks. Tomasz Grzywna

W NUMERZE	Zbierzcie pozostałe ułamki	2	IX Międzynarodowe Forum Pianistyczne “Bieszczady	
	Poniedziałne refleksje	3	bez granic”	10
	Wakacyjne wędrówki	6	Ogłoszenia i intencje	12

Poniedziałne refleksje

2 Niedziela zwykła –
19.01.2014

1. **Sługa**, który niesie światło **Dobrej Nowiny** poganom. Starzec **Symeon** podczas ofiarowania Pana Jezusa w Świątyni wypowiedział słowa: „Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa: bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie ... **światło na oświecenie pogan**”. Przyjście Mesjasza zapowiadali prorocy, jak Izajasz, który misję przepowiedzenia otrzymał od Pana Boga: „**Ustanowię cię światłością dla pogan**”. Apostołem, który zaniósł światło Ewangelii do pogan był przede wszystkim św. Paweł. Jego można nazwać ewangelizatorem z pierwszego pokolenia Kościoła. On z wielkim przejęciem głosi orędzie Dobrej Nowiny o zbawieniu. On przekraczał ówczesne granice państw i narodów.

2. Tenże, Apostoł Narodów, zaniósł światło Dobrej Nowiny m. in. do mieszkańców Koryntu. Mieszkańcy tego miasta nie cieszyli się dobrą opinią. Wśród nich pleniły się wszelkiego rodzaju grzechy rozwiązłości. Nie ma możliwości, aby stale być wśród nich, utwierdzać w wierze i moralności, pisze więc list. Dziś zanikła sztuka pisania listów, bo weszły e-maile, SMS-y, telefony komórkowe. Przychodzi jedynie korespondencja urzędowa, rachunki. W Nowym Testamencie mamy 21 listów pisanych przez św. Pawła, Jakuba, Piotra, Jana, Judę. Jest też List do Hebrajczyków, choć autor jest trudny do określenia.

3. **Jan Chrzciiciel** daje świadectwo o Jezusie: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata”. Św. Jan Ewangelista nie opisuje same-

go chrztu, ale daje świadectwo o posłannictwie Jezusa. To świadectwo jest obszerniejsze. Jan Chrzciiciel był świadkiem tego, co wydarzyło się nad Jordanem. Chrzciiciel nazywa Jezusa „**Barankiem**”, który gładzi grzechy. Przychodzi **w mocy Ducha Świętego**. On wskazał na Jezusa, jako Mesjasza. Dał świadectwo o posłannictwie Jezusa, wskazał na Jezusa jako na Baranka ofiarnego, który przez swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie, dokona naszego zbawienia. Jest tu zapowiedź przebaczenia grzechów. Podczas każdej Mszy świętej słyszymy słowa: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata”. Kościół wskazuje na Jezusa, który jest niewyczerpalnym źródłem miłosierdzia. On odpuszcza nasze grzechy. On sprawia, że nasze sumienia stają się czyste. Serce obciążone grzechami nie dostrzeże przechodzącego czy „nadszającego” Jezusa.

4. Nam pozostaje troska o czyste serce – sumienie. Trzeba nam popatrzeć na nasze życie. Niekiedy jest ono różne od przesłania Jezusa. Bywa, że usiłujemy odsunąć się od Jezusa i ułożyć życie według swojego scenariusza. Żyjemy w świecie ogromnego zamętu, który może się objawiać choćby w takich postawach, jak:

- zabicie poczętego dziecka nazywa się zabiegiem;
- nieraz głównie młodzi używają określenia: „kochaliśmy się”, a to życie bez ślubu. Brak tu nazwania grzechu po imieniu;
- żyjemy w świecie dominacji komórek, Internetu;
- czytamy horoskopy, wróżby, bo w życiu pustka, brak obecności Boga;

- codzienny język jest bardzo pluwawy, ordynarny;
- niektórzy skłaniają się ku sektom, w tym orientalnym, szukając zadowolenia;
- niektórzy zajmują się ideologia satanistyczną czy ideologią gender. „Wyraziste zajęcie stanowiska w sprawie ideologii gender przez polskich biskupów wywołało **falę hysterii ze strony publicystów lewicy, obozu liberalnego, ale i ze strony zwolenników „Kościola otwartego**”. Ten medialny zgiełk można sprowadzić do jednej tezy: gender nie ma co się zajmować – jeśli ktoś ten temat podejmuje, sam się kompromituje”. Dlaczego ta ideologia jest groźna? – odpowiada dr Konstanty Radziwiłł. Człowiekiem nie można manipulować, bo „nie jest z plasteliny”, a konsekwencje manipulacji mogą okazać się nieobliczalne¹.
- obserwujemy lekceważenie modlitwy, uczestnictwa w niedzielnych Mszach świętych. Świat ucieka od Pana Boga: „W Danii za fanatyzm uznaje się chodzenie co niedziela do kościoła oraz obraz Matki Bożej i Krzyż w mieszkaniu”².
- bywa, że wielu niedziele spędza w supermarketach na zakupach;
- wielu nie używa określenia niedziela, ale weekend;
- u niektórych obserwujemy brak poczucia sensu i odpowiedzialności w życiu;
- rośnie liczba rozpadających się małżeństw czy luźnych związków;
- następuje zubożenie ludzi, co wiąże się z wyjazdami do pracy za granicę;
- wzrasta liczba singli i singielek;
- mimo zakazu można dostać narkotyki, środki pobudzające seksu-

alność, co reklamuje nawet telewizja, a także środki abortywne;

- szerzy się hedonizm czyli przyzwolenie na wszelkie zbrocenia, uciechy życia, bez zahamowań;
- spotkać można meliny, seks-szopy;
- obserwuje się zanieczyszczanie przyrody, ziemi, wody, przez wypuszczanie ścieków;
- bywa, że pijani kierowcy za przyzwoleniem trzeźwych jeżdżą po pijanemu narażając siebie i innych na kalectwo czy śmierć;
- niektórzy zawsze chcą być młodzi i piękni, stąd poddają się różnego rodzaju operacjom;
- ideałem mężczyzny jest tzw. typ maczo;
- niektórzy dopuszczają się do zdrad małżeńskich nawet przez Internet;
- obserwujemy kradzieże, korupcje, zatrzymywanie należnej zapłaty za prace i to przez długi okres czasu;
- kradnie się prawa autorskie takich utworów jak piosenki, filmy, oprogramowania czy zwyczajne teksty naukowe bez podawania źródła ich pochodzenia;
- pracoholizm, który prowadzi do zaniedbania życia rodzinnego czy własnego zdrowia;
- zniewolenie przez pornografię, narkotyki, papierosy, różnego rodzaju gry...

Co nam pozostaje?

Dawać czytelne świadectwo swojego życia. Jezus wskazuje nam drogę. Drogą wyznaczoną przez Pana Jezusa wędrowali święci, jak patron dnia dzisiejszego św. Józef Sebastian Pelczar czy św. Rita, którą czcimy jako patronkę od spraw trudnych i beznadziejnych. Wcześniejsza charakterystyka dzi-

siejszej rzeczywistości skłania nas ku temu, aby ubiegać się o pomoc do św. Rity. Ona zdobyła sobie nasze zaufanie. Ona w swoim życiu przechodziła też trudne chwile, ale kierowała się światłem Ewangelii. Jezus był jej przewodnikiem. Nie jeden ustrzegłby się od złego, gdyby szedł drogą wskazaną przez Jezusa czy świętych.

3 Niedziela zwykła – 26.01.2014

„Naród krocący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków zabłysło światło” (Iz, 8,23b – 9,3).

W tym fragmencie Pisma świętego występują przeciwieństwa: ciemność – światło. Bywa, że boimy się ciemności, bo ona potęguje niepewność, a może nawet jakieś kryjące się niebezpieczeństwo. W ciemności można się zagubić, zejść z właściwej drogi.

Podobnie może zdarzyć się i w życiu. Kiedy schodzimy z oznakowanego szlaku życia przez Boże przykazania i naukę Kościoła, wtedy postępujemy w ciemności, wtedy się gubimy, jesteśmy niepewni dalszej drogi. Zespół „Mocni w Duchu” w jednej ze swoich piosenek śpiewa: „moja droga jest prosta, na jej końcu Światłość jest, która wciąż mi mówi, jak mam dalej iść”. Jezus jest naszą światłością, bo sam siebie tak określił: „Ja jestem Światłością świata”. Św. Jan Apostoł w swoim Pierwszym Liście wykłada naukę o Jezusie – Światłości: „Bóg jest światłością, a nie ma w Nim żadnej ciemności. Jeżeli mówimy, że mamy z Nim współuczestnictwo, a chodzimy w ciemności, kłamiemy i nie postępujemy

zgodnie z prawdą. Jeżeli zaś chodzimy w światłości, tak jak On sam trwa w światłości, wtedy mamy jedni z drugimi współuczestnictwo” (1,5-7). W tych słowach zawiera się apel: chcąc chodzić i żyć w światłości, należy zerwać z grzechem. Zasada niby prosta, ale niekiedy jak trudna do wykonania!

Światłem na naszej drodze życia jest Jezus. Papież Franciszek w encyklice „Lumen fidei” napisał: „Pilne staje się odzyskanie światła, które jest właściwą cechą wiary, bo kiedy gaśnie jej płomień, wszystkie inne światła tracą w końcu swój blask. Światło wiary ma bowiem szczególnie charakter, ponieważ jest zdolne oświetlić całe życie człowieka”. Tak, światło wiary może rozjaśnić wszystkie zakamarki duszy, wskazać właściwą drogę, sprowadzić ze złej drogi. Co może być ciemnością naszego życia: „grzechy, nałogi, samotność, przeszłość, rany, bieda, smutek, kompleksy, brak nadziei itd.” (GN, n. 4).

„Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie”. Słowa te często słyszymy w czasie Adwentu, a głównie podczas Wielkiego Postu. To sedno Ewangelii. Znamy się na wielu sprawach; dyskutujemy o polityce, sprawach krajowych i zagranicznych, narzekamy na służbę zdrowia, na takiego czy innego ministra czy na to, że w zimie śnieg pada albo nie pada, czy jest ślisko... Czy rozmawiamy na tematy religijne, duchowe? My jesteśmy ludźmi, którzy należą do innej, jak ziemskiej, rzeczywistości. Żyjemy na tej ziemi, ale zdążamy do innej ojczyzny, niebieskiej. Na to przejście trzeba być przygotowanym. Aby to osiągnąć trzeba przez życie iść z Panem Bogiem.

Trzeba stale trzymać kierunek tak myślenia, jak i postępowania.

„Ujrzał dwóch braci”. Kiedyś Jezus przechadzał się brzegiem Jeziora Genezaret. To nie były tylko jakieś przechadzki. Zawsze miał jakiś cel. Tym razem spotyka Szymona i brata jego Andrzeja, którzy byli rybakami. Zaprasza ich do pójścia za sobą: „Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi”. Może to i dziwna propozycja. Jezus proponuje im odmienną pracę od dotychczasowej, choć rybołówstwo nadal będzie ich zawodem, bo muszą pracować na utrzymanie. Podobną propozycję skierował do innych dwóch rybaków: Jakuba, syna Zebedeusza i brata jego, Jana, jak ze swoim ojcem naprawiali sieci.

Dziś Jezus też wędruje po różnych wybrzeżach czy obrzeżach ludzkiego życia. Szuka nowych uczniów, proponuje im pójście za

sobą. Idzie do zapomnianych wiosek, miasteczek, blokowisk, bo tam może znaleźć uczniów. Nie zagląda na salony, bo tam mogą Go wyśmiać, wyszydzić, znieważać. Idzie do zwykłych ludzi, przygląda się ich pracy. Każdego z nas Pan Jezus potrzebuje, za każdym z nas się ogląda. Trzeba poczuć na sobie Jego spojrzenie.

„Natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim”. Ciężko pewnie było im zostawić sieci, narzędzia swojej pracy, a pójść na niepewne. Dziś inne sieci krępują ludzi. Jak ciężko jest wyplątać się z grzechów, nałogów, horoskopów, wróżb, nienawiści, złości, a nawet noszenia dziwnych maskotek, wisiorków, malowideł czy rzeźb... Rozerwij te sieci, stań się człowiekiem wolnym!

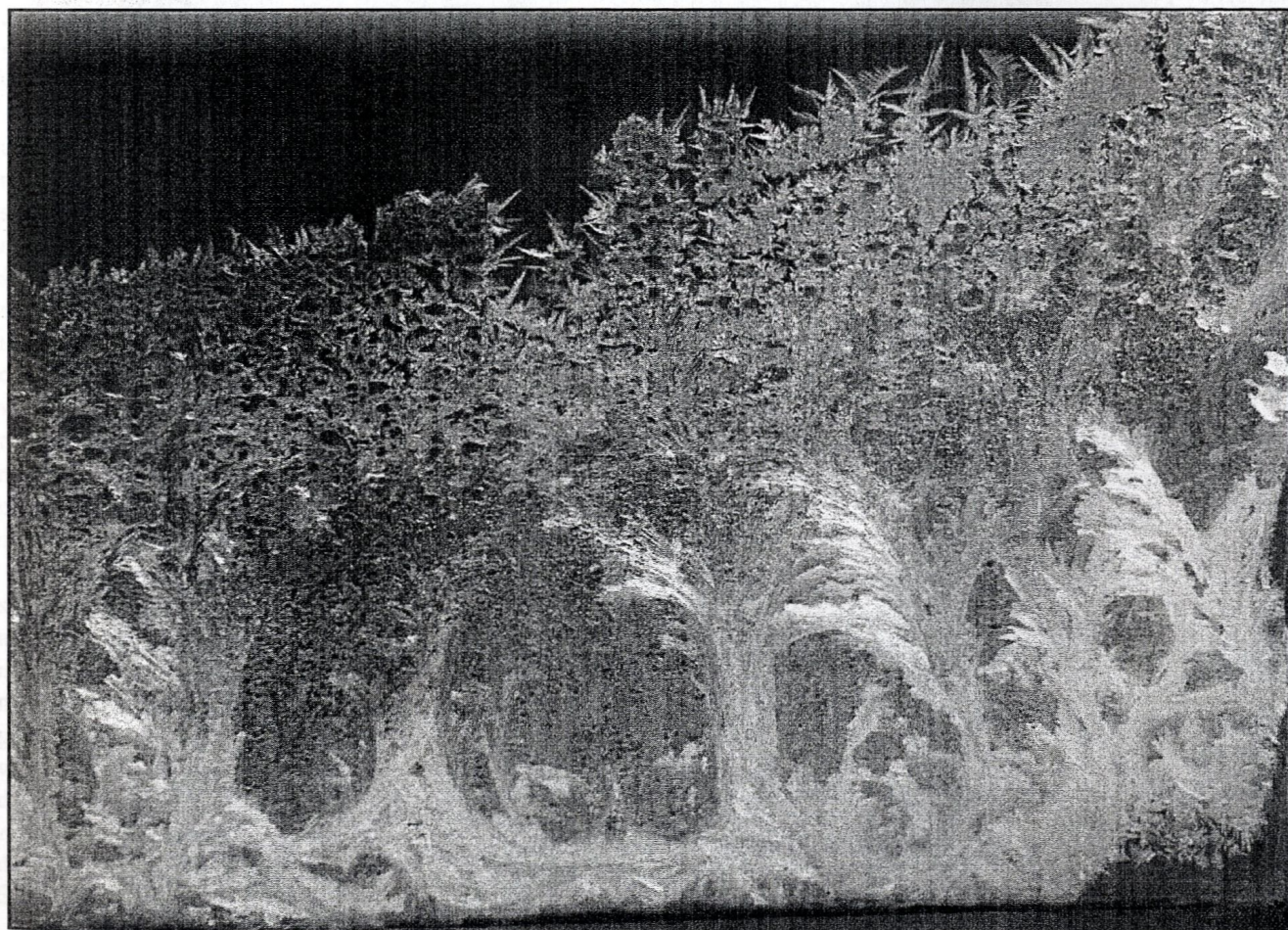
„Oni natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim”. Tak zrobili dwaj

pierwsi, Szymon i Andrzej, i dwaj pozostali: Jakub i Jan. „Natychmiast” – to słowo powtarza się dwa razy. Oni bezwarunkowo oddali się w ręce Boga, zaufali Mu, nie kalkulowali, nie pytali, ile za to będą miały, poszli bez asekuracji, wspaniało-myślnie. Jak silną musieli mieć wiarę! Chcąc pójść za Jezusem, trzeba coś zostawić. Co? Sieci, łódź, bliższych... Zostawić sieci, to może oznaczać nawrócić się, iść jasną, świetlistą drogą, którą wskazuje Jezus.

Ks. Andrzej Skiba

¹ P. Semka, Gender dla początkujących, w: Gość Niedzielny, nr 3(2014), s. 40.

² J. Zbroja, Katolik w Danii, w: Gość Niedzielny, nr 3 (2014), s. 56.

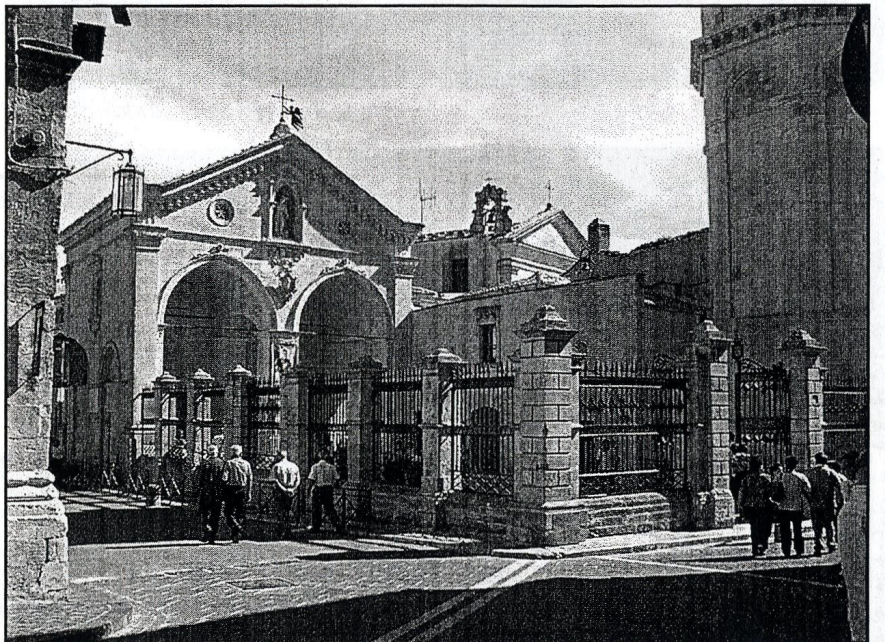
mieniona w świątynię chrześcijańska oraz miejsce kultu i przebywania pielgrzymów. Później pojawiły się: nadbudowane wejście wraz z ozdobnym portalem oraz wysoka, surowa wieża o wysokości 27 metrów, którą nakazał zbudować Karol Andegaweński, król Neapolu i Sycylii (1226 – 95).

Dzisiaj miasto Monte Sant' Angelo liczy około 13 tysięcy mieszkańców, choć nie sposób nie zauważyć, że ciągle wyludnia się. Stara dzielnica składa się z małych, białych domków, ciasno ściśniętych w wąskiej przestrzeni na wypłaszczeniu góry. Trochę dalej zbudowano bloki, które białym kolorem harmonizują ze starą zabudową. W mieście jest też kilka starych kościołów. Aby dostać się do miasteczka, należy wjechać stromymi serpentynami na szczyt wzgórza, albo od strony Manfredonii i Morza Adriatyckiego, albo od strony wnętrza półwyspu. Dojazd ten dostarcza wielu wrażeń. Budowle miasta przymocowane są niejako do szczytu góry, całość otaczają mury miejskie i wstęga drogi, okrążającej zabudowania. Nad całością góruje mały zamek i wieża sanktuarium. Ponieważ nie ma już miejsca na zabudowę, nie istnieją tu praktycznie przedmieścia i domy prywatne, nie dziwi więc, że młodzi uciekają z tego miejsca. W dzień na ulicach jest pusto, zaludniają się one wieczorem, gdy na spacer wychodzą mieszkańcy, w dużej mierze starsi wiekiem. W jednym z dni naszego pobytu odbywał się odpust Matki Bożej z Góry Karmel, która jest patronką jednego z kościołów miejskich. Dopiero o godzinie 20., gdy upał zelżył, gromadzili się mieszkańcy wokół kościoła. Różne cechy rzemieślnicze i organizacje, w strojach galowych, ze sztandarami, ruszały w procesji przez miasto. Można było zauważyć, że religijność tej części Włoch jeszcze utrzymuje się na dosyć wysokim poziomie.

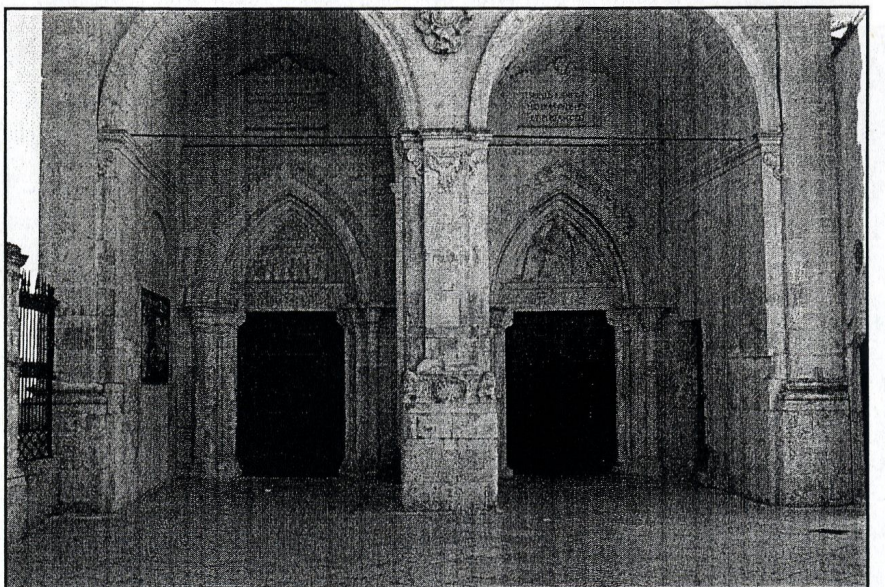
Może jeszcze w kilku słowach opisać wygląd podziemnego sanktuarium. Najpierw, jeszcze na powierzchni, wchodzi się przez bramę na niewielki dziedziniec. Na wprost pielgrzyma znajduje się piękny wejściowy portal, a po prawej ręce Wieża Andegaweńska (Tore del Angio), zbudowana na polecenia Karola I Andegaweńskiego w latach 1274 – 82. Skonstruowana jest ona na planie

widok na nadziemną część sanktuarium i wieżę od strony Domu Pielgrzyma

dziedziniec za bramą i wejściowy portyk (Internet)

podwójna brama za łukami portyku

grota w dolnej części sanktuarium

najstarsza dzielnica miasta z białymi domkami (Internet)

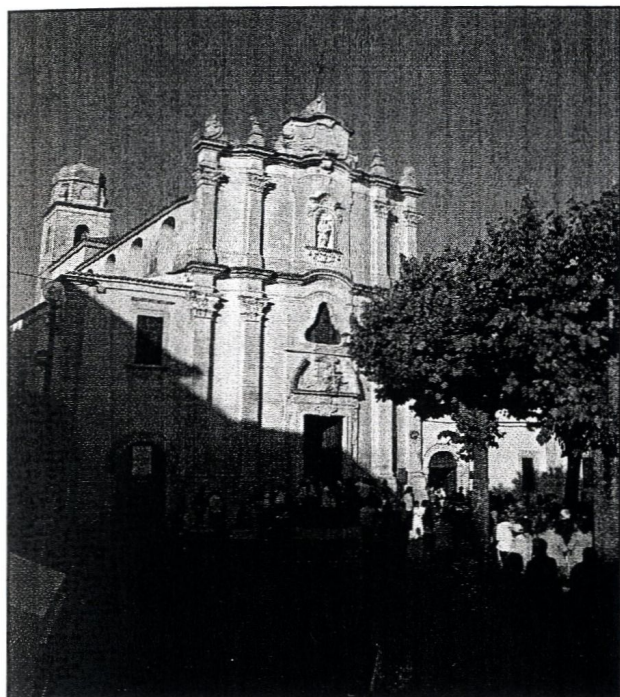

a to już na moim zdjęciu od strony wąskiej uliczki

ośmiokąta, posiada liczne zdobienia, a jej wysokość wynosi 27 metrów. Wejściowy portal do bazyliki dzieli się na dwie części przez łuki nad wejściowymi bramami, zwieńczony jest zaś trójkątnym tympanonem z piękną figurą św. Michała. Potem wchodzimy do środka, mijamy piękny portal z tympanonem z XIV wieku, pokonujemy liczne schody, które łamią się kilka razy pod kątem prostym i schodzimy do groty objawień i sanktuarium. W największym pomieszczeniu znajduje się świątynia, która posiada kilka bocznych kaplic i zaułków. Najważniejsze i najpiękniejsze zabytki w niej to wspinał się zdobiony tron biskupi (z XI w.), figura św. Sebastiana (XV w.), bezcenna figura św. Michała (1497 r., dzieło Andrea Ferucci da Fiesole, będąca pierwowzorem peregrynującej dziś po Polsce figury). W odgałęzieniach groty znalazły swoje miejsce muzea i inne pomieszczenia służące pielgrzymom. Całość robi duże wrażenie i sprawia, że zwiedzając podziemie, przenosimy się myślą do odległych czasów, gdy te groty odkryto, pogłębiono, uporządkowano i przeznaczono na kult chrześcijański.

My, goście z Polski, mieszkaliśmy w Domu Pielgrzyma, prowadzonym przez siostry michalitki. Zamówiliśmy cztery noclegi telefonicznie, jeszcze na wiosnę. Warunki w Domu Pielgrzyma były bardzo dobre, można tu skorzystać z restauracji, baru, a do sanktuarium jest bardzo blisko. Można też wyjeżdżać na wycieczki po okolicy – bardzo blisko jest San Giovanni Rotondo, morze i las. Odprawiliśmy też mszę świętą w Grocie św. Michała oraz dwie msze święte w kaplicy Domu Pielgrzyma, gdzie, dzięki pracującym tu polskim księżom, są dostępne wszystkie teksty języku polskim. Pobyt w okolicy sanktuarium był bardzo piękny i owocny, pozwolił odpocząć, zwiedzić ciekawe miejsca oraz dosyć intensywnie pomodlić się. Wędrując zaś bezdrożami półwyspu Gargano, zauważaliśmy na każdym kroku figury św. Michała Archanioła, który patronuje tej ziemi. Za spotkanie ze św. Michałem i wszystkie inne przeżycia na Gargano - Bogu niech będą dzięki.

Ks. Tomasz Grzywina

kościół Matki Bożej z Góry Karmel, przy którym gromadzą się ludzie na procesję

jedna z grup idących na procesję

Jeśli zrobisz tylko dwa kroki w stronę Boga,
Bóg natychmiast przybiegnie do ciebie

... tymi słowami zaczerpniętymi z książki "Życie Pi"
pragniemy właśnie CIEBIE
zaprosić na Seminarium Odnowy Wiary
prowadzone przez grupę wspólnoty
Odnowy w Duchu Świętym w Łodzi
Mocni w Duchu.

do udziału także zapraszają:

**PARAFIA PW. NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA
FRANCISZKANIE SANOK
WSPÓLNOTA MIŁOŚCI KRZYŻA
DOMOWY KOŚCIÓŁ**

Seminarium adresowane jest do każdego mieszkańca Sanoka.
Zatem, jeśli szukasz sensu, jesteś na życiowym zakręcie, jeśli
potrzebujesz przemiany czy uzdrowienia albo stawiasz pierwsze
kroki jako człowiek wierzący, czy też potrzebujesz odnowienia
relacji z Jezusem lub też pragniesz, aby ona się pogłębiła, to
zaproszenie jest dla Ciebie.

Seminarium Odnowy Wiary

to cykl 10 spotkań, które odbywają się co tydzień, w sobotę.
Inauguracja w sobotę 8 lutego o godz. 10.30
w kościele parafialnym pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa
w Sanoku przy ul. Lipińskiego 54.

DYREKCJA SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 2
W SANOKU OGŁASZA ZAPISY DZIECI DO KLASY I
NA ROK SZKOLNY 2014/2015

DZIECI MOŻNA ZAPISYWAĆ W SEKRETARIACIE
od dnia 3 lutego 2014r. do 31.03.2014r.
w godz. od 7.30 do 15.00

PRZY ZAPISIE WYMAGANY JEST
DOWÓD OSOBISTY RODZICA
NUMER PESEL DZIECKA
ODPIS SKRÓCONY AKTU URODZENIA DZIECKA

Zaproszenie

Podkarpacka Fundacja Rozwoju Kultury pragnie serdecznie zaprosić na wyjątkowe koncerty Gwiazd Muzyki Klasycznej w ramach IX Międzynarodowego Forum Pianistycznego „Bieszczady bez granic”.

Codziennie w dniach 1-8 lutego o godz. 19:00 w Sanockim Domu Kultury wystąpią m.in. **Gary Guthman** (USA) – 2 trąbka świata po Marsalsie, **Lukas Geniusas** (Rosja-Litwa) – Laureat Konkursu Chopinowskiego, **Oleksandr Bozhyk** (Ukraina) – finalista „Mam Talent” na Ukrainie.

Szczegółowe informacje o karnetach oraz biletach dostępne w biurze MFP w SDK, na tablicy ogłoszeń oraz w gazetce parafialnej „Góra Przemienienia”.

Ponadto zaplanowano dwa ciekawe i bezpłatne koncerty organowe, pierwszy w dniu 6 lutego o godz. 17:45 w Parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Sanoku na Posadzie, będzie to koncert Laureata Nagrody „Organista Forum” oraz drugi w dniu 7 lutego o godz. 12:00 w kościele Fara zatytułowany „Fugi Bacha na organach Sanockiej Fary”.

Zaprasza, *Janusz Ostrowski* –
Dyrektor Forum

KONCERT

Bach

JAN SEBASTIAN

DATA: 07.02.2014R
GODZINA: 12:00

**SANOK – PARAFIA PRZEMIENIA
PAŃSKIEGO W SANOKU** KONCERT ORGANOWY „MISTRZOSTWO FUGI”
W WYKONANIU UCZESTNIKÓW MFP

DESIGN: Mandokum Podkarpacka Fundacja Rozwoju Kultury MIEDZYNARODOWE FORUM PIANISTYCZNE BIESZCZADY BEZ GRANIC 2014-2015 SANOK IX DOFINANSOWANA ZE ŚRODKÓW MINISTRA KULTURY I DZIEDICZTWA NARODOWEGO Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

IX MIĘDZYNARODOWE FORUM PIANISTYCZNE „BIESZCZADY BEZ GRANIC”

1. Karnet normalne – 160 zł
2. Karnety ulgowe (dla studentów, młodzieży szkolnej, seniorów) – 130 zł
3. Karnety grupowe dla dorosłych i młodzieży (powyżej 10 osób) – 130 zł
4. Bilety na poszczególne koncerty według tabelki
 - dzieci do lat 6 – bezpłatnie (za okazaniem biletu rodzica/opiekuna)
 - dzieci i młodzież z ważną legitymacją szkolną – bilety ulgowe
 - studenci z ważną legitymacją studencką – bilety ulgowe
 - wejściówka dla młodzieży (na wszystkie koncerty*) – 80 zł
 - bilety grupowe (powyżej 5 osób) – w cenie biletów ulgowych
 - emeryci i renciści – bilety ulgowe

Wszelkie informacje o IX MFP „Bieszczady bez granic” dostępne są:

- w biurze Podkarpackiej Fundacji Rozwoju Kultury, ul. 3 Maja 15/3 w Sanoku, w godz. 8–16 (tel. 13-46-40-344), e-mail: fundacja@interpiano.pl
- na stronie internetowej: www.interpiano.pl

LP.	DATA I GODZINA	KONCERT	OPIS KONCERTÓW	CENA BILETU
1.	<u>01.02.2013</u> (sobota) Godz. 19.00	Recital laureatów "Złotych Parnasów 2008-2013"	Laureaci „Złotych Parnasów” to prawdziwe artystyczne perły Międzynarodowego Forum Pianistycznego „Bieszczady bez granic”, o już ukształtowanej osobowości estradowej.	10 zł normalny 5 zł ulgowy
2.	<u>02.02.2013</u> (niedziela) Godz. 19.00	Inauguracja IX MFP „Bieszczady bez granic” - koncert „Od Bacha do Skoryka”	Koncert inauguracyjny, na którym wystąpią niekwestionowani mistrzowie: m.in. J. Kotowska, V. Nosina, G. Gutlman, J. Drzewiecki, Lwowska Orkiestra Kameralna AKADEMIA	40 zł normalny 30 zł ulgowy
3.	<u>03.01.2013</u> (poniedziałek) Godz. 19.00	Wieczór Muzycznych Niespodzianek	Mistrzowie Forum specjalnie na to wydarzenie przygotowali utwory - niespodzianki, które lubią wykonywać i zawsze podobają się publiczności.	30 zł normalny 20 zł ulgowy
4.	<u>04.01.2013</u> (wtorek) Godz. 19.00	Koncert "Tatiana Shebanova in memoriam"	• Nadzwyczajny Recital Fortepianowy Lukasza Geniusasa (Litwa/Rosja) - laureata Konkursu Chopinowskiego W ramach cyklu koncertów dedykowanych pamięci Tatiany Shebanovej – laureatce Konkursu Chopinowskiego – tej która patronowała powstaniu Forum Pianistycznego w Sanoku	40 zł normalny 30 zł ulgowy
5.	<u>05.02.2013</u> (środa) Godz. 19.00	Koncert - maraton "Wieczór 5-kultur"	Koncert – ewenement. Koncert – maraton (ok 70 wykonawców). Koncert – tradycja (dzieła z różnych kultur i narodowości) Koncert-kulminacja - „Wieczór 5-kultur”	10 zł normalny 5 zł ulgowy
6.	<u>06.02.2013</u> (czwartek) Godz. 19.00	„Forum Miastu – Paganini XXI wieku – Ołeksandr Bozhyk – finalista konkursu Mam Talent na Ukrainie”	Ołeksandr Bozhyk – finalista konkursu „Mam Talent” na Ukrainie. Wirtuoz skrzypek, kompozytor. Laureat ukraińskich i międzynarodowych konkursów, a także programów telewizyjnych, w szczególności "Ukraina ma talent!"	40 zł normalny 30 zł ulgowy
7.	<u>07.02.2013</u> (piątek) Godz. 19.00	„Bach klasycznie i na jazzowo” – Konstanty Vilensky, Piotr Biskupski & Lviv Chamber Orchestra pod dyr. Igora Pylatyuka,	Nowatorski projekt: Bach jakiego znamy i nie znamy. Bach klasycznie i na jazzowo w premierowej odsłonie Konstantego Vilenskigo, Piotra Biskupskiego & Lviv Chamber Orchestra pod dyr. Igora Pylatyuka a także uczestników Forum	40 zł normalny 30 zł ulgowy
8.	<u>08.02.2013</u> (sobota) Godz. 18.00	Gala Finalowa „Geniusz Bacha – Koncerty fortepianowe” z udziałem Lviv Chamber Orchestra pod dyr. Igora Pylatyuka	Usłyszeć na Forum prawie wszystkie dzieła Bacha na fortepian i orkiestrę , chociaż ograniczone do reprezentatywnych części to wydarzenie sezonu. Utalentowani muzycy z Litwy, Łotwy, Ukrainy, Rosji, Japonii, Polski i Słowacji zegnając Rok MOZARTA otworzą Rok BACHA.	40 zł normalny 30 zł ulgowy

Święto Ofiarowania Pańskiego – 02.02.2014

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś o godzinie 17.00 zmiana tajemnic różańcowych. Zapraszamy wszystkich należących do Róż.
2. We środę wspomnienie św. Agaty. Błogosławić będziemy chleb i wodę.
3. W tym tygodniu we czwartek, od godziny 16.00, spowiadamy w Płowcach i Stróżach, a od 17.00 w kościele. W pierwszy piątek spowiadamy od godziny 16.00.
4. Informujemy, że od niedzieli, 9 lutego, w parafii Chrystusa Króla, rozpoczną się katechezy neokatechume-

nalne dla młodzieży i dorosłych. Po niedzieli katechezy odbywać się będą w poniedziałki i czwartki od godz. 18.45.

5. Dziś, „Sanitas” Stowarzyszenie na Rzecz Walki z Chorobami Nowotworowymi, prowadzi zbiórkę pieniędzy do puszek, gdyż 4 lutego przypada Światowy Dzień Walki z Rakiem. Wiemy jak niebezpieczna jest ta choroba, jak wyniszcza organizm, a często skraca życie.

6. Dyrekcja Szkoły Podstawowej nr 2 w Sanoku, ogłasza zapisy dzie-

ci do klasy I na rok szkolny 2014/2015. Dzieci można zapisywać w sekretariacie od 3 lutego do 31.03.2014 roku, w godzinach od 7.30 do 15.00. Przy zapisie wymagany jest Dowód Osobisty rodzica, numer pesel dziecka i odpis skrócony aktu urodzenia dziecka.

7. Dyrekcja Gimnazjum nr 2, im. Królowej Zofii w Sanoku, informuje o rozpoczęciu naboru do klas pierwszych. Termin: od 3 lutego do 31 marca 2014 roku. Serdecznie zapraszamy nowych uczniów – pisze dyrekcja.

Intencje w tygodniu Od 3 do 9.02.2014 r.

Poniedziałek – 3.02

- 6.30 + Zygmunt (greg.)
7.00 + Adam (greg.)
7.30 za parafian
18.00 1. + Stanisław Wołoszyn int. od rodziny
2. + Józefa (f), Jan, Rafał Szymaszkowie
3. + Jan Haduch
4. + Edward i Marcin Iwaniuk

Wtorek – 4.02

- 6.30 + Zygmunt (greg.)
7.00 + Jan, Maria, Franciszek
7.30 dziękczynna za przeżyte 90 lat Leonii Kraft z prośbą o bł. Boże, opiekę Matki Bożej i dary Ducha Świętego
18.00 1. + Adam (greg.)
2. + Stanisław Wołoszyn int. od pracowników Przedszkola nr 1.
3. + Daniela (f) i Kazimierz
4. + Bogusław Tasz 5 r. śm.

Środa – 5.02

- 6.30 + Zygmunt (greg.)
7.00 + Kazimierz int. od Antoniego Lorenca

- 7.30 + Adam (greg.)
18.00 1. O błogosławieństwo Boże dla Agaty i Mariusza
2. + Stanisław Wołoszyn int. od pracowników Przedszkola nr 1
3. + Jan
4. + Franciszek Radwański

Czwartek - 6.02

- 6.30 + Zygmunt (greg.)
7.00 + Janina 5 r. śm. i Stanisław
7.30 o bł. Boże, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej dla kapłanów i o nowe powołania – int. od Róży św. Teresy
18.00 1. + Adam (greg.)
2. + Karol
3. + Alicja i Piotr Sitkowie
4. + Leszek Kawczyński 4 r. śm.

Piątek – 7.02

- 6.30 + Zygmunt (greg.)
7.00 + Adam (greg.)
7.30 + Marianna i Władysław
18.00 1. + Stanisława (f) Szczudlik
2. + Mario Zia

3. + Józef Bigos i ++ z rodziny
4. o zdrowie i bł. Boże dla Genowefy i jej rodziny

Sobota – 8.02

- 6.30 + Zygmunt (greg.)
7.00 dziękczynno - błagalna
7.30 + Mariola Graboś 12 r. śm.
18.00 1. + Adam (greg.)
2. + Agnieszka 8 r. śm.
3. + Wacław 3 r. śm.
4. + Bolesława (f), Mieczysław Wołoszyn; + Jan Wodziński

Niedziela – 9.02

- 6.30 + Zygmunt (greg.)
8.00 za parafian
9.30 1. + Adam (greg.)
2. + Aleksander Wileczek int. od nauczycieli, rodziców i uczniów SP 2
11.00 + Adolfinia (f) Kolbusz
12.30 + Apolonia
16.00 + Michał i Zbigniew Gieruła
18.00 + Maria i Wojciech Skrabalak 2 r. śm.
Stróże:
Płowce: + Antoni i Katarzyna

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywina.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok;

www.fara.sanok.pl oraz **www.esanok.pl/kamery_sanok**

email: farasanok@interia.pl

Zródła zdjęć: zdjęcia własne i internet.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku Tel: 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com

**Góra
Przemienienia**

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku